

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 28. marts 2006
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2004-1660-29
Sagsbeh.: MLA
Fil-navn: svarspm15

Besvarelse af spørgsmål nr. 15 (L 151), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 6. marts 2006

Spørgsmål 15:

"Det skitseres i lovforslagets bemærkninger, at det ikke er et krav, at et par skal have behandling, indtil de får et barn. Kan ministeren bekræfte, at den nuværende praksis om, at parret maks. kan få tilbudt 3 behandlinger ikke er omtalt i lovforslagets bemærkninger? Hvad er i givet fald begrundelsen for det, og betyder det, at den nuværende praksis om maks. 3. behandlinger ikke videreføres?"

Svar:

I bemærkningerne til lovforslaget omtales den fælles praksis for adgang til kunstig befrugtning, som har været gældende i en årrække i det offentlige sygehusvæsen.

Ét af disse kriterier er, at der kun tilbydes 3 gennemførte IVF-behandlinger til barnløse par.

Det er regeringens opfattelse, at behandling med kunstig befrugtning skal tage højde for ressource- og prioriteringsmæssige hensyn i det offentlige sygehusvæsen, og det er generelt indtrykket, at de accepterede regler, som følges i sygehusvæsenet, er en god rettesnor for indsatsen.

Begrænsningen til et givet antal behandlinger repræsenterer også i et vist omfang en sundhedsfaglig vurdering, som regeringen ikke har ønsket at lovgive om, ligesom lovforslaget heller ikke medtager regulering af kvindens alder eller medicinske indikationer.

Jeg forudsætter derfor, at den hidtidige praksis fortsætter.